

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 42/16

Luksemburg, 21 kwietnia 2016 r.

Wyrok w sprawie C-558/14
Mimoun Khachab / Subdelegación del Gobierno en Álava

Państwa członkowskie mogą oddalić wniosek w sprawie łączenia rodzin, jeżeli z perspektywicznej oceny wynika, że członek rodziny rozdzielonej nie będzie posiadał stabilnych, regularnych i wystarczających środków przez okres roku po dniu złożenia wniosku

Ocenę tę można oprzeć na zmianach przychodów członka rodziny rozdzielonej w okresie sześciu miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku

Dyrektywa w sprawie łączenia rodzin¹ ma na celu sprzyjanie połączeniu z członkami rodziny, którzy nie są obywatelami UE. Zgodnie z dyrektywą państwa członkowskie powinny zezwolić na wjazd i pobyt między innymi małżonkowi członka rodziny rozdzielonej z zastrzeżeniem zgodności z określonymi warunkami (członek rodziny powinien udowodnić, że posiada zakwaterowanie, ubezpieczenie zdrowotne, a także stabilne i regularne środki wystarczające, by zapewnić utrzymanie sobie oraz członkom rodziny bez potrzeby korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego). Państwa członkowskie mogą oddalić wniosek w sprawie łączenia rodziny lub, w stosownym przypadku, cofnąć dokument pobytowy członkowi rodziny lub odmówić przedłużenia jego ważności, jeżeli warunki ustanowione w dyrektywie nie są dłużej spełnione.

Ustawodawstwo hiszpańskie precyzuje, że zezwolenie na pobyt w celu połączenia z członkami rodziny niebędącymi obywatelami UE nie jest wydawane, jeżeli w sposób niebudzący wątpliwości zostanie ustalone, iż nie jest prawdopodobne dalsze posiadanie określonych środków utrzymania przez okres roku następującego po dniu złożenia wniosku. Tę perspektywę ocenia się z uwzględnieniem zmian w zakresie środków utrzymania uzyskiwanych przez członka rodziny rozdzielonej w okresie sześciu miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku.

Obywatel państwa niebędącego członkiem UE, zamieszkały w Hiszpanii i posiadający zezwolenie na pobyt długoterminowy w tym państwie członkowskim, spotkał się w marcu 2012 r. z odmową uwzględnienia wniosku w sprawie łączenia rodziny dotyczącego jego małżonki z tego powodu, że nie wykazał, że posiada środki wystarczające do utrzymania rodziny już po jej połączeniu. Odwołania od tej decyzji zostały oddalone w szczególności na tej podstawie, że nic nie wskazywało na to, że będzie on posiadał wystarczające środki przez okres roku po złożeniu wniosku w sprawie łączenia rodziny.

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (wyższy trybunał sprawiedliwości Kraju Basków, Hiszpania), do którego odwołał się członek rodziny rozdzielonej, ma wątpliwości w przedmiocie zgodności uregulowania hiszpańskiego z dyrektywą. Sąd krajowy zastanawia się, czy aby móc skorzystać z dobrodziejstwa łączenia rodziny członek rodziny rozdzielonej powinien posiadać stabilne, regularne i wystarczające środki na dzień złożenia wniosku, czy też można brać pod uwagę okoliczność, że będzie je posiadał jeszcze przez rok po tym dniu.

Dzisiejszym wyrokiem **Trybunał orzekł, że ustawodawstwo hiszpańskie jest zgodne z dyrektywą.**

¹ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251, s. 12 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 224).

Trybunał zauważył przede wszystkim, że dyrektywa umożliwia państwom członkowskim żądanie przedstawienia dowodu, że członek rodziny rozdzielonej posiada stabilne i regularne środki, które wystarczają do utrzymania jego oraz członków jego rodziny bez korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego.

Nawet jeżeli **dyrektywa** nie stanowi wyraźnie, że państwa członkowskie są uprawnione do dokonywania oceny w zakresie zachowania stabilnych, regularnych i wystarczających środków po dniu złożenia wniosku, Trybunał orzekł, że **nie można interpretować jej w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu uprawnieniu**. Dyrektywa wyraźnie bowiem stanowi, że państwa członkowskie powinny dokonywać oceny regularności środków członka rodziny rozdzielonej, co zakłada okresową analizę ich zmian. Trybunał dodał, że o ile członek rodziny rozdzielonej powinien udowodnić, że posiada **wystarczające środki** w czasie badania jego wniosku w sprawie połączenia rodziny, o tyle środki te **powinny być również stabilne i regularne**, co zakłada **perspektywiczne badanie** środków przez właściwy organ krajowy.

Trybunał podkreślił, że za taką wykładnią przemawia również okoliczność, że podmiotowy zakres stosowania tej dyrektywy jest ograniczony do członka rodziny rozdzielonej, który uzyskał dokument pobytowy na okres co najmniej roku i istnieją uzasadnione przypuszczenia, że uzyska on prawo stałego pobytu. Ocena istnienia takich uzasadnionych przypuszczeń wymaga w sposób nieunikniony zbadania przez właściwy organ danego państwa członkowskiego, jak będzie zmieniać się sytuacja członka rodziny w przyszłości w odniesieniu do uzyskania owego prawa pobytu. Zresztą możliwość cofnięcia lub odmowy przedłużenia ważności dokumentu pobytowego członka rodziny, jeżeli warunki ustanowione w dyrektywie nie są dłużej spełnione, oznacza, że państwa członkowskie mogą wymagać, by członek rodziny rozdzielonej posiadał stabilne, regularne i wystarczające środki po dniu złożenia wniosku. Wreszcie, wykładnią taką potwierdza jeden z celów dyrektywy: dowód dotyczący stabilnego, regularnego i wystarczającego charakteru środków pozwala państwu członkowskiemu na upewnienie się, że zarówno członek rodziny rozdzielonej jak i członkowie jego rodziny nie staną się w trakcie pobytu obciążeniem dla jego systemu pomocy społecznej.

Trybunał stwierdził, że **okres roku**, w trakcie którego członek rodziny rozdzielonej powinien posiadać wystarczające środki, **ma racjonalny i proporcjonalny charakter**, jako że okres ten odpowiada okresowi minimalnemu ważności dokumentu pobytowego, jakim powinien dysponować członek rodziny rozdzielonej, by móc wnieść o połączenie rodziny.

Jeżeli chodzi o normę, zgodnie z którą perspektywiczna ocena środków członka rodziny rozdzielonej powinna być przeprowadzana na podstawie środków uzyskiwanych przez członka rodziny rozdzielonej w trakcie sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku, Trybunał stwierdził, że dyrektywa nie zawiera żadnego uściślenia w tej kwestii, lecz w każdym razie **taki okres nie jest w stanie zagrozić celowi dyrektywy**.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793